

PBJK (Pochválený buď Ježíš Kristus), drahý brat v Kristovi.

Príspevok Márie, Barborkinej mamičky (viď foto zo dňa 17.6.2023 počas návštevy, kde sme jej odovzdali vaše kresby a listy):

„Raz sa ma istá redaktorka pýtala : "Čo je pre vás najväčším šťastím?" Moja odpoveď bola jednoznačná: "To, že sme dostali od Pána Boha ten najvzácnejší dar - Barborku." Narodila sa 24. júla 1996 a hneď po pôrode ju previezli na jednotku intenzívnej starostlivosti. Ukázali mi ju predtým len na pár sekúnd. Na druhý deň mi lekárka povedala, že moja dcérka má Downov syndróm. V prvom okamihu to bola strašná bolesť, rozplakala som sa, ale trvalo to len chvíľku. Uvedomila som si, že

náreky nepomôžu, že musím byť silná pre moje dievčatko, ktoré to nebude mať v živote ľahké. O Downovom syndróme som toho vedela len veľmi málo, ba dalo by sa povedať, že takmer nič. Hľadala som informácie, ale literatúry s touto problematikou je veľmi málo. Mali sme však veľké šťastie, že Boh nám poslal do cesty lekárku, ktorá sa venuje práve deťom s Downovým syndrómom a založila aj Spoločnosť Downovho syndrómu na Slovensku. Veľmi nám pomohla, vďaka nej som pochopila, že aj tieto deti sú vzdelávateľné a môžu žiť plnohodnotným životom. Kým mamy naučia svoje deti nejaké nové slovo, stačí aby ho zopakovali párkrát. Ja ho musím zopakovať 100 až 200 - krát a keď si už poviem, že je to asi zbytočné, vtedy ho Barborka vysloví. A je to tak nielen pri rozprávaní, ale vlastne pri každej činnosti. Moja dcérka zmenila celý môj život. A od jej narodenia sa začalo Božie dobrodružstvo.“

Foto: Bratislava Lamač 17.6.2023 s Lámačskými Chválami počas svedectiev s Jožkom Štrbavým.

Foto: balenie Newsletteru – Noviniek z Dismasu č. 86 vo Zvolene so spoločenstvom sv. Zdislavy. Ako viete, aktuálne posielame 650 dopisov, príloh, obrázkov, biblických kvízov..... Takže ženy mali plné ruky práce. Príspevok Tomáša Molnára: „Posielam z práce na povzbudenie. Keďže pracujem na mieste, kde je najviac prítomný Pán v bolestiach a

trápeniach našich pacientov (**vid' foto**). Keď som išiel v utorok od teba, Michal, domov, celý čas mi vnútro hovorilo, že „daj ruženček a knižku jednému pacientovi“.... Tak v stredu som ho v nočnej navštívil na izbe a odovzdal mu darček.... viem, že sa veľa modlí, tak Duch Svätý pôsobil a hovoril... Bol veľmi dojatý a pomodlili sme sa jeden desiatok spolu pri obrázku jeho dcéry, kt. tragicky zosnula ako 17r... A potom o hodinu prišiel za mnou na inšpekčnú izbu a hovoril mi.... že dostal najkrajší darček...a že tieto darčeky som mu odovzdal presne v ten deň (21.6.) a presne v tú hodinu (18.05), kedy mu pred rokom zomrela dcéra....a

to som nemal ako vedieť... Ale náš Ocko vie všetko, len Ho treba počúvať...“

Foto: streda 21.6.2023, väznica Odolov (**vid' foto**) vzdialená cca 500 km, vstávali sme o 6.00 hod. a domov prišli o 23.30 hod. Celý deň v službe, ale oplátilo sa to. Za

8 rokov sme tu ešte ani raz neboli a ďakujem Ockovi, že nás tam pustili a mohli sme tam nájsť ľudí, ktorých chce Ocko pre seba. **Príspevok Jakuba z kapely L'múry (vid' foto):** „Prvýkrát som bol hrať vo väznici v ČR. Na ceste do väznice

sme sa stretávali s komplikáciami spojenými s cestou a to že sme párkrát zle odbočili. S Božou pomocou sme ale všetko zvládli a keď sme poprosili cez internet ľudí, aby sa za nás modlili, začalo sa nám dariť. Keď sme prišli k bráne väznice, stretli sme sa s milými zamestnancami. Zástupca veliteľa, katolík s 5 deťmi, nám ukázal krásnu stolársku dielňu, v ktorej väzni vyrábajú sláčikové hudobné nástroje. Odsúdení boli milí a páčili sa im naše chvály. Páčilo sa mi, že za nami prišli po koncerte a mohli sme sa porozprávať. Bol to veľmi požehnaný čas.“

Foto: modlitba odovzdania života Ježišovi, ktorú

robíme skoro v každej väznici, pričom vždy ich požiadam, aby sa postavil, kto chce, z úcty k Pánovi Ježišovi.

Foto: Kláštor pod Znievom v kostole, teda komplexe, ktorý slúži pre všetkých, ktorí potrebujú pomoc. Spol. DISMAS a L'múry prišli navštíviť a povzbudiť aj týchto ľudí, lebo ako nám prezradil dekan Vladko Maslák, tak 80% z nich sú tu ľudia z väznice. Viete, na čom som sa nasmial, keď nám hovoril, koľko majú oviec, kráv, prasiat? Cca 500 a úplne som bol prekvapený, že mali 30 000 moriakov. Vtedy som sa ho to ešte raz musel spýtať, či som dobre počul. Každý deň majú zabijačku, sú skoro úplne samostatní, každý má svoje miesto. **Príspevok Lucky Málikovej (vid' foto so**

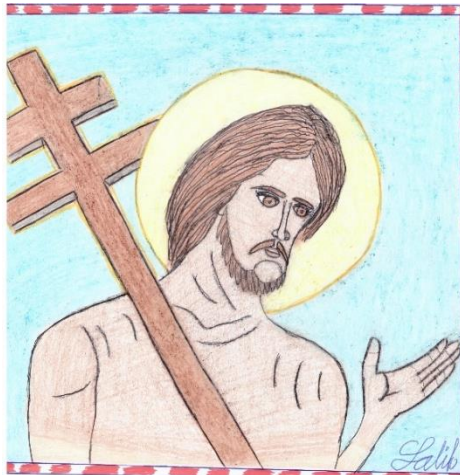
synom na druhej strane): „A čo sa mi páčilo, bolo to, ako ma preniklo, že títo jednoduchí ľudia, muži, mnohí na vozíčku, iní chorí, závislí, či pre spoločnosť inak nežiadúci, naplnili kostol a mňa preniklo, že práve ONI sú Boží Miláčikovia pre Ježiša a Máriu.“

Príspevok Mirky Libantovej (viď foto): „Pochválený buď Pán Ježiš Kristus, posielam krátke svedectvo zo včerajšej spoločnej služby nášho spol. Dismas, kde sme boli v Kláštore pod Znievom u duchovného o. Vlada Masláka (dekana).

Bol to krásny, radostný a požehnaný deň s našimi bratmi a sestrami v Kristovi. Boli sme tam prvýkrát a určite to v nás zanechalo veľa dobrého. Samozrejme, že zlý nechcel, aby sme tam išli, tak nám kládol prekážky rôzneho druhu (najprv nám nešla nainštalovať detská autosedačka, potom nás zle

viedla navigácia a nakoniec 5h. kolóna, kde sme sa museli otočiť a ísť novou trasou o 50 km viac), ale Chvála Pánovi sme dorazili ešte na svätú omšu, a potom boli svedectvá. Verím, že tak ako sa tieto svedectvá o Božej Láске vo väzniciach stále dotýkajú mňa znova a znova, keď ich počujem už neviem koľký krát, tak sa dotýkali i týchto ľudí. Môžem povedať, že som stála vzadu s našou najmenšou Ráchelkou a tam pri nás sedela jedna mladšia pani, ktorá celú dobu plakala. Vďaka Ti, Ježiš. Potom sme boli pozvaní na občerstvenie, kde nás bohato a s láskou uhostili a obslúžili. Pri jedle sme sa pozdieľali a otec duchovný nás bližšie oboznámil s fungovaním tohto útulku Dobrý Pastier, kde má teraz 700 zverencov od starých, chorých, na vozíkoch a nevládných ľudí až po bezdomovcov, bývalých väzňov, týrané a opustené ženy a matky s deťmi, proste tých, ktorí sú na tomto svete poslední, ale v Nebeskom Kráľovstve budú prví.

Veľmi ma zasiahlo už počas svätej omše, akú veľkú úctu mali títo "jednoduchí ľudia" k Ježišovi, ako sa každý jeden poklonil a vzdal úctu nášmu Bohu, akí boli radostní a vďační, i keď na ich tvárach bolo poznať, že si mnohí prešli obrovským trápením, čo nám potvrdil i o. Vladko, ktorý spomenul mnohé kruté príbehy týchto svojich zverencov, ale vďaka ľuďom, ako je práve on, s otvoreným srdcom a milosrdným pohľadom upretým na Ježiša, ktorého vidí v každom človeku, sa premieňajú a spoločne budujú Božie Kráľovstvo. Chvála Ti a sláva, Ježišu Kriste, že si taký DOBRÝ PASTIER a my môžeme byť ovečky v Tvojom Nebeskom Ovčinci.“ K tejto nesmierne vzácnej a Bohu milej činnosti, ktorú tam s láskou vykonávajú, je skutočnosť, že ich berú každého a aj o pol noci. To znamená, že ťa prijmu, keď nemáš kam ísť. Je to tam krásne a môžete im aj napísať a odpíšu vám. **Foto: obrázok sv. Dismasa od Štefana z väznice-nemocnice Trenčín.**

Foto: Čenakolo, Kráľová pri Senci. Oslavovali 40. výročie a boli sme pri tom, lebo chlapci práve z tejto komunity, ktorá je po celom svete, sú veľmi blízko nás. Každý z nich má za sebou príbeh podobný v DISMASE - alkohol, hazard, drogy... líšia sa len tým, že tesne predtým, ako mali ísť do väznice, skončili tu. Chlapci nám svedčili a my sme svedčili im a verím, že čoskoro pôjdeme s nimi do väznice si zahrať divadlo. Pred cca 5 rokmi som bol s nimi už vo väznici a ako vyšlo z rozhovoru, radi by ťa prišli povzbudiť. Divadlo, ktoré nám predviedli, malo názov „Masky“. Chlapci tam svedčili, že každý z nich mal masku, či už doma, pred priateľkou, v škole, s kamarátmi. Ale bolo to klamstvo.

Foto: chlapci z Čenakola pri spoločných svedectvách **Foto:** olomoucky biskup Antonín Basler **Foto:** arcibiskup metropolita Stanislav Zvolenský. Biskup Antonín Basler, z olomouckej arcidiecézy, ČR, sa veľmi zaujímal o naše spoločenstvo a skoro 30 min. sme sa zdieľali a povzbudzovali a nakoniec nám dal aj požehnanie. No a odkaz od neho pre DISMAS: „Budem žehnať o 20.00 hod každý deň, na to sa môžete spoľahnúť.“

Foto: Hájiček, kapela L´múry, Jožko technik z Dohovoru za rodinu, manželka. **Foto:** Peter Janku s Jožkom Štrbavým počas rozhovoru, kde sme dohadovali možnú spoluprácu v rámci väznic.

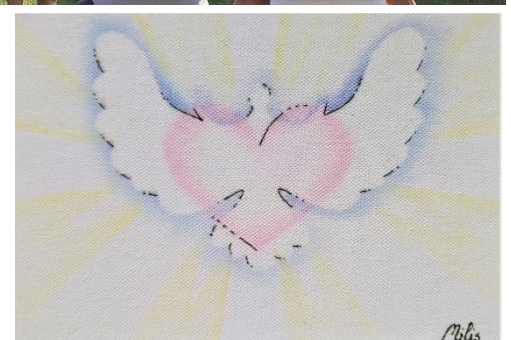
Príspevok Mirky Libantovej (viď foto): „V nedeľu poobede, sme mali veselý balónový čas aj s deťmi na malom pútnickom mieste v Hájičku pri Veľkých Kostolnoch, kde sme sa spoločne aj so všetkými deťmi pomodlili ruženec, potom boli chvály, ktoré hrali aj naše L´múry z Leopoldova, spevák Peter Janku a aj Michal hovoril svedectvá o tom, ako Boh mení životy odsúdených nielen za múrmi väznic. Deti vyrobili krásny balónový ruženec, ktorý potom spoločne vypustili k Pane Márii až do neba. A nakoniec spoločná opekačka a zdieľania takmer do 20.00 hod. Chvála Ti, Pane, za krásne počasie a spoločné chvíle.“

Foto: počas svedectiev a chvál sa vyrábala aj ruženec z balónov.

Dňa 29.6.2023 sme sa vybrali do Českej republiky do detenčného ústavu v Opave. O to viac sme sa tam ponáhľali, nakoľko tam máme viac členov a za 8 rokov sme túto väznicu ešte nenavštívili. Nie že by sme nechceli, ale preto, že nám to nebolo umožnené, ale s Egom sme to dali a bolo nádherne, boli sme obdarovaní. **Príspevok Mareka Brunčáka:** “Keď Ego začal spievať/rapovať, tak som si všimol takého jedného väžňa. Bol celý čas schúlený, s nikým sa nerozprával, furt pozeral tak medzi zemou a pred seba, že bolo z neho normálne vidieť, že buď na niečom bol alebo bol až moc psychicky

narušený. Jeden, čo sa minulý mesiac pokúšal obesiť (dozvedel som sa to), tak musel byť na práškoch, lebo sa choval a vyzeral ako zombík - spomalený, pomaly sa hýbal, proste bol na sedatívach. Počas toho ako Ego spieval/rapoval, Michalovi dali darččky - krásne 3 obrazy. Na jednom bol Pán Ježiš, na druhom bola Panna Mária a na treťom bol Duch Svätý (vid' 3x foto). Boli tam aj nejakí normálni väzni, čo asi neboli na práškoch. Bol tam jeden, čo aj rapoval, jeden čo tancoval... Túto skúsenosť niekedy určite využijem možno aj v praxi. Keďže bolo vidieť na nich, že potrebovali takéto povzbudenie.“

Foto: Detenčný ústav – väznica Opava s chlapcami - členmi spol. DISMIS počas rozhovoru.

Časť listu od Sebastiána z väznice v Dubnici: „...vy keď vravíte tie slová, tak ma to tak kopne a nabudí a to si neviete predstaviť, aké pocity prežívam... tie slová sa ma tak dotýkajú. To sú silné slová, no teraz čítam „Kérky na srdci“, tá kniha je neuveriteľná. Ako zmenil ľudí z gangov, vytiahol ich z drog, z gangov a chodil kázať do bás a ľudia a väzni počúvali, čo vraví, to ma tak nadchlo a dojal. To sú tie zjavenia, čomu tak verím a to mi nik nevezme. Lebo na svojej koži som to zažil, sami doktori neverili tomu. Mal som ísť na operáciu vajíčok, no začal som sa nahlas modliť asi týždeň.

Operácia nebude. A povedal som doktorovi že som sa modlil a Boh mi pomohol.

Po týždni som mal ísť na kontrolu pred operáciou a doktor bol v šoku, ako to je možné, a ja sa pýtam čo, že už žiadna operácia nebude. A povedal som doktorovi, že som sa modlil a Boh mi pomohol.“ Chvála Pánovi za to, veď On nás vždy počuje. Prosme ako malé deti bez pretváranky a s dôverou.

Foto: V prvý prázdninový deň sme išli na púť do Levoče cez celé Slovensko a musím povedať, že to bol úžasný čas.

Foto vľavo: prišli sme pozrieť cez 150 chlapov v Košiciach – Šaci, 1.7.2023. Boli sme s Lámačskými chválami – LCH.

Foto vpravo: nemocnica Prešov 1.7.2023, kde sme sa večer prišli modliť s chlapcami z LCH za kňaza, ktorý ležal na onkologickom oddelení. Zázrak, že nás pustili. Kto môže zastaviť Kristovu lásku, keď chceme navštíviť a povzbudiť Jeho Božieho služobníka? Ved' nielen za vami za múrmi väznic nás Ježiš pozval, ale aj za chorými (Mt 25,36) No a práve v tejto nemocnici som si uvedomil, ako je ťažko človeku, keď je sám. Ono dá sa zavolať, ale ten stav, bolesť, utrpenie, ľudská slabosť... a všetko okolo toho si musí vytrpieť človek len sám a zväčša vtedy spozná ozajstných priateľov a rodinu, tak ako aj ty.

Foto: večer sme boli pozvaní na obrovské chvály na východe do Hubošoviec, kde sa svedčilo a plakalo a Pán sa oslávil. Krásna krajina. Dole pódium, hore kríž a kopec plný Božích detí.

Foto: Humno Sv. Jozefa v obci Štefanov nad Oravou dňa 2.7.2023. Teda z východu Slovenska sme sa presunuli na Oravu. Pán zabezpečil krásne počasie a na obed sme množstvu poslucháčov rozprávali a verím, že do duše.

Foto: obrázok od Žanety z väznice v Brne – ČR.

Foto: Maroš, väznica Dubnica

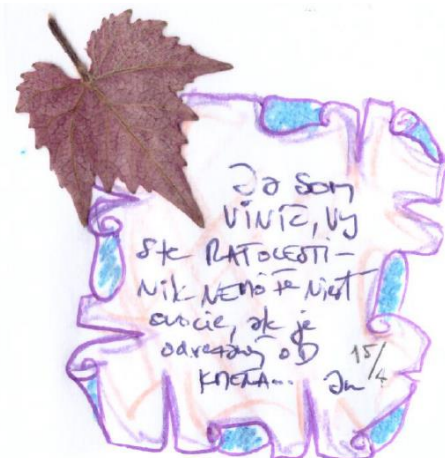

Foto: Ústí na Orave, mládežnícke centrum VIAC. Večer plný modlitieb a naši dvaja kamaráti mali 40 a 45 rokov.

Foto: 3.7.2023 v Tatranskej Kotline v Kolibe sme po svedectve stretli tohto vzácneho kňaza, ktorý nám sľúbil, že sa s nami bude modliť o 20.00 hod. a aj že nám bude žehnať na úmysel. Tak sme neskutočne radi, lebo teraz, keď sa za niekoho modlíme, **žehná o 20.00 hod. 17 kňazov a 1 biskup.** (pozri misiu)

Príspevok Aloisa Kunvského:, I já děkuji Pánu Bohu za všechna dobrodíní a milosti které se mi dostali od vyšetřování v roce 2013, přes obvinění a odsouzení k 5,5 letům, přes nástup VTOS v 2021 až po podmíněné propuštění v červnu 2023. Samozřejmě mi to přineslo mnoho starostí, strachu a stresu, ale také mnoho milostí, požehnání a dobra, které bych asi jinak nepoznal. I proto jsem se rozhodl a zavázal, že po propuštění půjdu jako i několikrát před nástupem, pěšky na pouť do Šaštína, abych si uctil Pannu Marii na první sobotu v měsíci – Fatimskou sobotu. Propustili mne přesně po **dvou letech** 22.6. takže první sobota byla 1.7. Vzdálenost 20 km s několika výraznými převýšeními, 70% předpověď deště, docela významná únava po prvním pracovním týdnu, tak se mi opravdu lidsky vůbec moc nechtělo... Ale na druhou stranu jsem se moc těšil na pochod kdy se mohu v klidu modlit, děkovat a chválit Pána za všechno požehnání, které se mi dostává...

Takže ve 4:00 budíček a vyrážím do brzkého ranního oparu po nočním dešti. Bunda proti větru se opravdu hodí i když první kilometry jsou stále do kopce. Dvě krátké přestávky na 10 min a před 8 hod jsem před národní bazilikou Panny Marie Sedmibolestné v Šaštíně (**vid' foto s manželkou**).

Ještě mám možnost využít chvíli na svátost smíření, a právě začíná ranní mše svatá. Během cesty jsem se modlil i za všechny členy našeho společenství Dismas, a s tímto úmyslem jsem tuto pouť šel. Abych poděkoval za Boží pomoc a

ochranu a vedení Duchem svatým za nás za všechny. Na mši přijel i syn s manželkou za což jsem velmi rád. V neděli jsem trochu trpěl, nohy boleli, za dva roky, kdy hlavně ze začátku byl velmi omezený pohyb to bylo znát Ale stálo to za to! Další týden byli svátky Sv. Cyrila a Metoděje a naši přátelé z Dismasu spolu s Lamačskými Chválami přijeli oslavovat tuto událost k nám na Velehrad. Samozřejmě že jsem tam chtěl být, ale v práci, kde pracuji byl zrovna mimořádný týden spouštění nové výrobní linky, a nejenom že jsme neměli volno na státní svátky, ale bylo nutné být v práci každá den až do večera... Takže racionální logické důvody, proč se nezúčastnit ... vždyť vstávám ve 4 h abych po hodině cesty byl v práci na 5:30 a odpoledne se vracím v 17h, tento týden i později... Ještě v poledne telefonát s Michalem, proč to nepůjde abych tam přijel...No zrovna ten den šlo v práci vše hladce, dokonce byla možnost jít hned po 17h domů a tak jsme se dohodli s manželkou a synem, že jedeme na Velehrad. Na Velehradě neskutečně moc lidí

všude. Raději jsme šli hned do baziliky abychom se pomodlili. Brzy na to jsme se už našli s Libantovými abychom se společně pomodlili ve 20h na úmysly spol. Dismas a následně jsme se setkali i se všemi z Lamačských chvál. Krásné a radostné setkání po dvou letech (vid' foto), kdy jsme se loučili před mým nástupem do vězení... Chvalme Pána, chvalme a děkujeme za vše co nám dává. Využijte prosím všichni možnost, kdy jste ve vězení na modlitby, půst a chválu Pána Boha, protože to je Vaše možnost a

příležitost, jak bojovat proti zlému a velebit Boha... Venku je opravdu velký shon, plno možností, povinností a tolik času na modlitbu jako ve vězení už možná nikdy mít nebudete. Využijte tuto příležitost! PS: moc děkuji Vám všem, kteří sloužíte, pomáháte, investujete svůj čas a peníze do služby ve spol. Dismas, pro odsouzené. Pán Bůh Vás požehnej a odměň. Alois Kunovský. "Chcem osobne poďakovať nášmu 80 člennému modlitebnému tímu, za prihováranie sa za Aloisa, nakoľko pustiť niekoho, kto dostal 5,5 roka po 2 rokoch bez náramku je zázrak. Ale opýtam sa ťa braček. Či pravidelne nečítaš o takýchto zázrakoch, práve tu v našom spoločenstve? Na Velehrade sme v nočných hodinách aj

svedčili (vid' foto) a rozprávali sa s ľuďmi, ktorí nás pravidelne zastavujú, povzbudzujú, sú nadšení. Je to krásne, že ľudia vonku cítia s vami. A ako píšem tieto riadky vynára sa mi jedno Božie slovo **Hebr13,3** Pamätajte na väzňov, akoby ste boli s nimi uväznení...

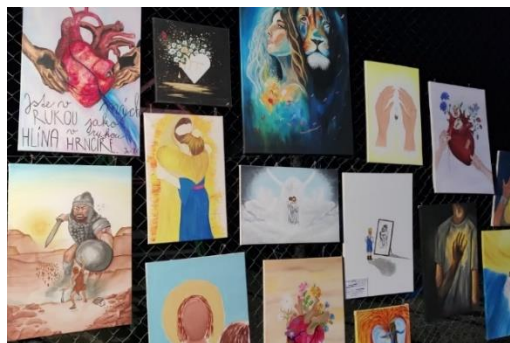

Foto: Na Velehrade boli aj takéto obrázky – maľby s biblickými motívmi, zavesené len tak na plote ihriska, ale zaujali. Aj toto je druh evanjelizácie. Najbližšie sa chystáme do väznice v Ilave, na pútnické miesto Litmanová, kde bude odpustová slávnosť. Potom do väznice v Levoči a určite ešte nejakú väznicu vybavím, ak Pán dá.

10.7.2023 sme boli v Bosne a Hercegovine cca 1000 km od domu, kde sme počas výstupu na Brdo v Medžugorí mysleli na teba aj s mojimi dvomi synmi, pričom počas modlitby ruženca sme kráčali bosí. A pochopil som, čo je kráčať na boso ako to majú niektoré rehole.

Misia I: môžeš poprosiť kaplána v tvojej väznici, aby sa k nám pripájal v modlitbe a požehnaní o 20.00 hod.? Bolo by to krásne. A napíšte mi, či sa to podarilo. Myslím si, že dávam vždy len také misie, ktoré sa dajú zvládnuť, niekedy to stačí hovoriť s faskou.

40 hod. P+S	Predkladaný úmysel za spol. Dismas, za teba aj tvoju rodinu a všetky miesta, kam práve ideme
28.-29.7.2023	za odsúdených, ktorých navštevujeme a navštívime. A ľudí, ktorých zranili, ublížili.
4.-5.8.2023	za evanjelizáciu vo väzniciach v Rakúsku
11.-12.8.2023	za našich kňazov, biskupa Rábeka, nové duchovné povolania
18.-19.8.2023	za rodiny slúžiace v Dismase

21.7.2023 Boh Ťa žehnaj, drahý brat v Kristovi - BŤŽ + Michal NL - NOVINKY z Dismasu č.87

